

در این جمیں دل رخان زیر راه دوست
پسخ گردگرست و پر کشان دگوست.
— (تعال) —

شاعره آتشی بخت کاره

در شمشند جشنید و بیانده فخر برای

شدم که بازیک سال پر عذر بجهشت را بازگزراشم
و بارسید صبح خود را خوشان بهمال نو قدم گزیدم
سال خود مبارک را خود!

برادر دول خوارزان شیوه و سلامی بدردی
آذربایجانی و امیدواریم و خدا گویند که در میان تار
صبح میدارد خوارزان خود را بیان در آن پر اکنون شده
خوان خورسید که از دیار بات فی خود هم میگذرد و نیز
سینه صفت آنهاست که راه در زندگانی برای

با کمال احترام
از همین اکنون